

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6818202385
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6818202385.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobkyne: D. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XX/XX, XXX XX I., pr. zast. Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., Nám. sv. Egídia 93, 058 01 Poprad, proti žalovanému: J. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, XXX XX R., pr. zast. Mgr. Martinom Jankovičom, advokátom so sídlom Železničná 257/19, 050 01 Revúca, o zaplatenie 991,33 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Revúca sp. zn. 7C/61/2018-82 zo dňa 11.10.2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výrokoch I. o zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 696,34 Eur s príslušenstvom, III. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania p o t v r d z u j e .
- II. Žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd I. konanie v časti o zaplatenie sumy 696,34 Eur s príslušenstvom zastavil, II. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 200,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 200,- Eur od 20. novembra 2018 do zaplatenia, III. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, a rozhodol o trovách konania tak, že žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 59,66%. Právne rozhodnutie odôvodnil poukazom na ust. § 451 a § 657 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov). Konanie v časti o zaplatenie sumy 696,34 Eur zastavil pre prekážku rozsúdenej veci, pričom mal za to, že o tejto časti nároku okresný súd už rozhodol v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/26/2018. O povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 200,- Eur s príslušenstvom okresný súd rozhodol na základe tej skutočnosti, že žalobkyňou žalovanému bola poskytnutá na základe dohody strán suma vo výške 400,- Eur na trovy dôkazu v inom súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 4C/111/2016, ktorej splatnosť bola dohodnutá do 12.07.2017 a z ktorej žalobkyni žalovaný vrátil len sumu 200,- Eur vo forme započítania hodnoty práčky. Okresný súd v prevyšujúcej časti, a to v rozsahu nároku na sumu 94,99 Eur žalobu zamietol, pričom tento nárok žalobkyne považoval za nedôvodný. Žalobkyňa sa domáhala zaplatenia uvedenej sumy za nákup komody, ktorú mal nadobudnúť do svojho vlastníctva žalovaný. Žalovaný uvedenú skutočnosť poprel, uviedol, že komoda nie je v jeho dispozícii, opak sa žalobkyni nepodarilo preukázať, navyše žalobkyňa sa mala domáhať vydania veci. O trovách konania okresný súd rozhodol vzhľadom na pomer úspechu vo veci v zmysle § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti rozsudku okresného súdu, a to vo výrokoch I. o zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 696,34 Eur s príslušenstvom a III. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v závislom výroku o náhrade trov konania podala odvolanie žalobkyňa. V odvolaní uviedla, že žalobkyňa a žalovaný v minulosti žili

v spoločnej domácnosti, pričom v tomto období žalobkyňa investovala do rekonštrukcie a zariadenia obydlija žalovaného s tým, že išlo o pôžičku, ktorej splatnosť sa viazala na odkladaciu podmienku (prostriedky mal žalovaný vrátiť v sume investície v prípade, ak by sa ich partnerský vzťah ukončil). Žalobkyňa poukázala na to, že na pojednávaní dňa 11.09.2019 objasnila, že v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/26/2018 žalovaná žalovala požičanú sumu za nábytok (skrine a komody) vo výške 400,- Eur, rekonštrukciu balkóna v sume 500,- Eur a časť dovolenky v sume 200,- Eur a ďalšiu pôžičku z titulu vreckového na dovolenku v sume 200 - 300,- Eur. Tieto čiastky činili 1 300,- Eur a vrátenie týchto pôžičiek bolo predmetom právoplatne ukončeného konania pod sp. zn. 7C/26/2018. V tomto konaní sa domáhala vrátenia pôžičky - sumy, ktorú investovala do ďalšej rekonštrukcie a zariadenia bytu žalovaného, a to dvere, zárubne, komoda, ako aj zaplata sumy 200,- Eur za testy DNA v inom súdnom konaní. Potvrdila, že pôžičky medzi stranami sporu boli dohodnuté ústne, a takto bola dohodnutá aj ich splatnosť. Vo vzťahu k rozhodnutiu súdu o zastavení konania v časti o zaplata sumy 396,34 Eur s príslušenstvom pre prekážku rozsúdenej veci, opakovane zdôraznila, že v súdnom konaní sp. zn. 7C/26/2018 boli žalované pôžičky poskytnuté na iné účely. Nie je preto súladným so skutkovým stavom záver okresného súdu, že v sume 1 300,- Eur s príslušenstvom, na úhradu ktorej bol žalovaný zaviazaný platobným rozkazom sp. zn. 7C/26/2018 boli tie isté investície do rekonštrukcie zariadenia bytu, ktoré sú predmetom tohto konania. Vo vzťahu k rozhodnutiu súdu o zamietnutí žaloby žalobkyňa zastáva názor, že preukázala pôžičku na nákup komody vo výške 94,99 Eur a doložila aj doklad o jej nákupe. Medzi stranami došlo k dohode, že pre prípad, ak sa strany sporu rozídu a žalovaný si túto vec u seba v byte ponechá, tak túto sumu žalovaný žalobkyňi vráti. Žalobkyňa si žalovaný nárok uplatňovala titulom pôžičky s tým, že splatnosť bola dohodnutá ku dňu ich rozchodu, teda ku dňu 31.10.2017. Žaloba zo dňa 06.12.2018 doručená dňa 12.12.2018 bola preto podaná včas a námietka premlčania vznesená žalovaným nie je dôvodná. Žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil mu vec na nové konanie, alternatívne, aby rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a III. zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi 791,33 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 791,33 Eur počnúc dňom 01.11.2017 až do zaplata.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Stotožnil sa so závermi okresného súdu, že dôkazné bremeno na preukázanie skutkového tvrdenia žalobkyne o poskytnutí pôžičky žalovanému zaťažovalo žalobkyňu. Súd prvej inštancie sa náležite vo svojom rozsudku vysporiadal s otázkou nároku na zaplata 94,99 Eur titulom nákupu komody, kde tento nárok posúdil ako nedôvodný. Ide o finančný nárok na kúpu hnuiteľnej veci, ktorá je oddeliteľná od nehnuteľností, žalobkyňi sa nepodarilo preukázať akým spôsobom previedla hnuiteľnú vec do vlastníctva žalovaného, pričom žalovaný sa necíti byť vlastníkom tejto veci a žalobkyňi sa nepodarilo ani preukázať, že komoda je skutočne v jeho dispozícii. SMS komunikáciu nie je možné považovať za spôsobilé uznanie dlhu a ani z vyhlásení svedkov nevyplýva, že by boli svedkami zmlúv s dohodnutými náležitosťami medzi žalobkyňou a žalovaným. Pokiaľ okresný súd posúdil nárok o zaplata sumy 696,34 Eur za premlčaný, okresný súd správne posúdil tento nárok titulom bezdôvodného obohatenia, pričom subjektívna premlčacia lehota na jeho uplatnenie už uplynula tak, ako to už od počiatku tvrdil aj žalovaný. V ostatných súvislostiach odkázal na rozsudok súdu prvej inštancie.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania podľa § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP, prejednal odvolanie žalobkyne bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 CSP), a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti potvrdil ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov tohto rozhodnutia s doplnením ďalších dôvodov na zdôraznenie jeho správnosti.

8. Pokiaľ žalobkyňa podala odvolanie proti rozsudku okresného súdu vo výroku I. o zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 696,34 Eur s príslušenstvom s poukazom na to, že nejde o prekážku „res iudicata“ tak, ako to posúdil súd prvej inštancie, odvolací súd sa s jej názorom nestotožňuje.

9. Žalobkyňa podala na Okresný súd Revúca 06.09.2018 návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie sumy 2 000,- Eur s príslušenstvom s odôvodnením, že ako veriteľ uzatvorila 12.07.2016 so žalovaným ako dlžníkom ústne zmluvu o pôžičke, ktorej predmetom bolo poskytnutie sumy 500,- Eur a v mesiaci október 2016 opäť zmluvu o pôžičke predmetom ktorej bolo poskytnutie sumy 1 500,- Eur, ktorá bola určená na prerábku bytu. Následne po výzve súdu na preukázanie pôžičky 500,- Eur žalobkyňa bez bližšieho odôvodnenia zobrala žalobu o 700,- Eur späť. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz sp. zn. 7C/26/2018-39 zo dňa 29.11.2018 proti ktorému odpor nebol podaný, a tak platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť 13.02.2019. Pokiaľ žalobkyňa v aktuálnom konaní (vedenom na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 7C/61/2018) tvrdila, že v konaní vedenom na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 7C/26/2018 žalovala požičanú sumu za nábytok (skrine a komody) vo výške 400,- Eur, rekonštrukciu balkóna v sume 500,- Eur a časť dovolenky v sume 200,- Eur a ďalšiu pôžičku z titulu vreckového na dovolenku v sume 200 - 300,- Eur a tieto čiastky činili 1 300,- Eur, tieto jej tvrdenia nie sú súhlasné so žalobou vo veci 7C/26/2018, a preto tak ako okresný súd, ani odvolací súd neuveril žalobkyni, že pokiaľ v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/26/2018 žalovala prerábku bytu v hodnote 1 300,- Eur, nie je tam zahrnutá aj rekonštrukcia dverí a zárubní vo výške 696,34 Eur. Sama odporkyňa sa dostala do vzájomne sporných tvrdení, keď v samotnom konaní sp. zn. 7C/26/2018 nárokovala sumu 1 300,- Eur žalovala titulom prerábky bytu a v tomto konaní (7C/61/2018) už tvrdila, že suma 1 300,- Eur pozostáva aj okrem prerábky bytu v rozsahu rekonštrukcie balkóna v sume 500,- Eur, z požičanej sumy za nábytok, prípadne požičanej sumy na dovolenku a vreckového na dovolenku.

10. Podľa § 230 CSP ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

11. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že o tej istej veci, o ktorej sa už raz právoplatne rozhodlo, nemožno rozhodovať opäť. Ide o procesnú podmienku konania, ktorú nemožno odstrániť, a pri existencii ktorej súdu nezostáva iná možnosť než konanie zastaviť v zmysle § 161 ods. 2 CSP tak, ako o tom rozhodol súd prvej inštancie. Správne okresný súd v tejto súvislosti uviedol, že ak žalovaný tvrdí, že sumu prerábky dverí a zárubní uhradil, môže to preukázať jedine úhradou sumy 1 300,- Eur s príslušenstvom na základe platobného rozkazu v konaní sp. zn. 7C/26/2018, v ktorom žalobkyňa sumu prerábky nijako nešpecifikovala a nemožno ju už od žalovaného spravodlivo žiadať, aby on preukazoval, čo konkrétne z prerábky bytu žalobkyňa v sume 1 300,- Eur žalovala, keď to v žalobe výslovne neuviedla. Ohľadne nároku o zaplatenie 696,34 Eur s príslušenstvom žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno, že ide o nárok odlišný než aký jej bol priznaný v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/26/2018. Pokiaľ žalovaný ohľadne tohto uplatneného nároku vzniesol námietku premlčania, odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdom prvej inštancie, že vynaložením investícií do cudzej nehnuteľnosti bez právneho dôvodu vzniká vlastníčkovi bezdôvodné obohatenie v okamihu, kedy ku zhodnoteniu došlo, teda kedy sa majetkový stav vlastníka zvýšil o hodnotu zodpovedajúcu zvýšeniu hodnoty veci a pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty treba považovať deň, kedy sa oprávnený dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal. Správne okresný súd posúdil subjektívnu premlčaciu lehotu ako dvojročnú v zmysle § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Nakoľko k investovaniu zo strany žalobkyne malo dôjsť do majetku žalovaného v septembri, resp. októbri 2016 a dvojročná subjektívna premlčacia lehota by uplynula najneskôr v októbri 2018, žalobkyňa podala žalobu po uplynutí dvojročnej subjektívnej lehoty až v decembri 2018, preto jej nárok treba považovať za premlčaný.

12. Vo vzťahu k výroku III. rozsudku okresného súdu o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, a to o nároku v sume 94,99 Eur titulom nákupu komody, odvolací súd sa taktiež stotožňuje názorom okresného súdu, že pokiaľ v konaní nebolo preukázané, že došlo k prevodu vlastníctva uvedenej komody na žalovaného a pokiaľ žalovaný o túto komodu záujem nemá, pričom tvrdí, že touto komodou ani nedisponuje, neexistuje právny dôvod na zaplatenie žalovanej sumy. Ani v tomto rozsahu (a to titulom pôžičky) žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno.

13. Vzhľadom na vecnú správnosť rozsudku okresného súdu v odvolaní napadnutej časti, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti potvrdil, a to aj v závislom výroku o náhrade trov konania s poukazom na pomerný úspech žalovaného.

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP (ustanovenie o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie) v nadväznosti na § 255 ods. 1 CSP (súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci) vzhľadom na plný úspech žalovaného v odvolacom konaní. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

15. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).